

Sygn. akt: I C 1800/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Ulatowska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa Z. D. (1)

przeciwko W. B.

o zapłatę

1. **Powództwo oddala.**
2. **Nie obciąża powoda kosztami postępowania w sprawie.**

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 1800/17

UZASADNIENIE

Powód Z. D. (1) wniósł do tut. Sądu pozew o zapłatę kwoty 5.000 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, iż dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za padnięcie krowy na skutek fizycznego wyczerpania i urazu psychicznego spowodowanego zachowaniem psów pozwanego.

Nakazem zapłaty z dnia 9 stycznia 2018 r. wydanym w sprawie I C 1800/17 Sąd Rejonowy w Giżycku uwzględnił powództwo w całości.

We wniesionym sprzeciwie **pozwany W. B.** wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Zakwestionował, iż przyczyną szkody jest zamęczenie padłej krowy przez należące do pozwanego psy. W ocenie pozwanego szkoda mogła wyniknąć ze złego stanu zdrowia krowy.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód Z. D. (1) prowadzi gospodarstwo rolne w miejscowości P.. Posiada inwentarz żywy, w skład którego wchodzi krowy.

(**dowód** : fotografie – k. 55, przesłuchanie powoda – k. 66)

Pozwany W. B. jest sąsiadem powoda. Chowa 4 psy, które puszczane są wolno, bez żadnych zabezpieczeń. Są agresywne.

(**dowód** : zeznania świadków – W. D., A. R. – k. 51)

W dniu 12 grudnia 2017 r. w gospodarstwie powoda na pastwisku padła krowa. Sąsiad powoda W. D. słyszał jak w tym dniu głośno szczekały psy. Powód widział natomiast jak krowa była atakowana przez psy pozwanego. Wezwani przez powoda funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w W. ukarali pozwanego mandatem za niezachowanie zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psów.

(**dowód** : wyciąg z notatnika służbowego Ł. A. – k. 41-42, wyciąg z notatnika służbowego R. G. – k. 43-44, przesłuchanie W. B. – k. 66, fotografie – k. 15-15b)

Następnego dnia po zdarzeniu powód wezwał lekarza weterynarii J. H. (1) w celu zbadania przyczyny padnięcia krowy. Wezwany lekarz stwierdził, iż przyczyną zgonu krowy było wzdęcie. Jednocześnie pomógł nawiązać kontakt z zakładem utylizacyjnym.

Toczące się ze skargi powoda postępowanie wyjaśniające przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej (...) (...) I. Lekarsko-Weterynaryjnej w O. zostało umorzone z uwagi na brak znamion przewinienia lekarsko-weterynaryjnego.

(**dowód** : akta sprawy WM.Pw. (...): postanowienie o wszczęciu – k. 7, protokół przesłuchania świadka Z. D. – k. 12-17, protokół przesłuchania świadka J. H. – k. 19-24, postanowienie o umorzeniu – k. 25)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą ustaleń faktycznych w sprawie był zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków W. D., A. R., akt postępowania toczącego się przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej (...) (...) I. Lekarsko-Weterynaryjnej w O. oraz przesłuchanie stron procesu. Wskazane dowody jako niekwestionowane przez strony stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy. Zawnioskowane przez powoda pozostałe dowody na okoliczność agresji psów powoda nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Podstawę prawną zgłoszonego roszczenia stanowił art. 431 k.c., który ma charakter szczególny wobec ogólnej podstawy odpowiedzialności za czyn własny i wyłącza zastosowanie art. 415 k.c., jeżeli szkoda została wyrządzona przez zwierzę. Przepis ten znajduje zastosowanie, gdy zwierzę spowodowało szkodę "własnym popędem", niezależnie od dyspozycji wydawanych mu przez człowieka. Podmiotem odpowiedzialnym za szkodę jest każdy, kto zwierzę chowa albo się nim posługuje. Poszkodowany powinien wykazać, że poniósł szkodę wyrządzoną przez zwierzę, które podmiot, jakiemu przypisuje odpowiedzialność, chowa lub posługuje się nim. Cięży na nim także obowiązek wykazania, że niedopełnienie obowiązków w nadzorze nad zwierzęciem było przyczyną poniesionych przez niego uszczerbków.

W niniejszej sprawie kwestię sporną stanowiła przyczyna śmierci krowy. Powód podnosił, iż jej padnięcie spowodowane było zachowaniem psów pozwanego, natomiast strona pozwana twierdziła, iż brak jest dowodów na tę okoliczność. Na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych ujawnionych w sprawie Sąd uznał, iż brak jest wiarygodnych i niebudzących wątpliwości dowodów przemawiających za tym, iż padnięcie krowy nastąpiło na skutek zachowania psów pozwanego. W pierwszej kolejności nie wynika to z załączonych do akt sprawy fotografii z miejsca zdarzenia obrazujących krowę bez widocznych śladów pogryzień, ani zadrapań (k. 15-15b). Twierdzeniom powoda przeczy także rozpoznanie lekarza weterynarii J. H. (1) dokonane bezpośrednio po zdarzeniu, który wskazał, iż krowa padła na skutek wzdęcia. Opinię tę lekarz podtrzymał także w toku postępowania wyjaśniającego przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej (...) (...) I. Lekarsko-Weterynaryjnej w O., które postanowieniem z dnia 29 czerwca 2018 r. zostało umorzone. W tych okolicznościach nie można uznać za wystarczające zeznań sąsiada powoda W. D. słuchanego w charakterze świadka, który twierdził, iż krowa była pogryziona na pośladku. Brak jest w sprawie innych dowodów na tę okoliczność, zaś powód nie przejawiał w tym zakresie dalszej inicjatywy dowodowej. Samo zaś ukaranie pozwanego mandatem dotyczyło naruszenia art. 77 Kodeksu wykroczeń – tj. niezachowania zwykłych lub nakazanych

środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia. Nie może być natomiast dowodem na okoliczność przyczyny śmierci krowy.

Zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76).

W myśl zatem ogólnych zasad to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie. W świetle powyższych rozważań, a także ustalonego stanu faktycznego, brak jest podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda. Przesłankami odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym jest powstanie szkody, zdarzenie z którym ustawa łączy odpowiedzialność odszkodowawczą danego podmiotu oraz związek przyczynowy pomiędzy szkodą, a powstałym zdarzeniem. Powód w niniejszej sprawie nie wykazał, iż szkoda została wyrządzona przez psy pozwanego, zatem powództwo podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.c. mając na uwadze trudną sytuację majątkową powoda wynikającą ze złożonego w sprawie oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku dochodach i źródłach utrzymania.